

Publicerad 2007-09-26 22:30 av soulmate_

strövar omkring i en konstig värld

domkyrkan pekar finger åt livet
ett vasst eko från en vilsen skrattmå
den vackra glädjen har satt i halsen
för att spy upp höstens gråa galla

musik som ljuger om allt som vandrar
röster som lovar ljuvliga ting
fnitter som sprudlar runt folkliga festligheter
men det är bara en vriden fasad,
en möjlig lemonad

lera och rosa regn
pilar som skjuts i vida bågar
hjärtan som blöder
ögon som svämmas över av olyckliga tankar
osanning som speglas i ansikten

villrådig i min beundran
att ingen får vara sig själv
att alla gråter
i vår fula stad
skär av sina ådror
suckar åt stångån
äckligt brun men svindlande frestande att drunkna i

falla djupt i mörker

och svära högt åt domkyrkoklockan som går åt helvete fel
lyssna till måsens spröda klagan
lita på höstens lugna löv
och hata linköping med en gnutta av kärlek

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren soulmate_ med Poeter.se id #13769 innehar upphovsrätten